de Vaandeldrager

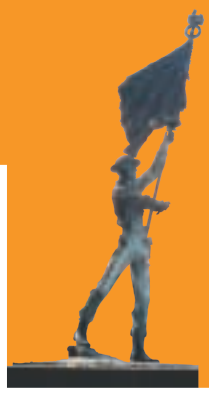

85

Jaargang 24 - Maart 2008

DE BRIGADE

„ON DUTY"

Colofon

Jaargang 24, nummer 85
De Vaandeldrager verschijnt
ieder kwartaal in een oplage
van 2350 exemplaren en
wordt verspreid via
controlled circulation

Hoofdredactie:
Hans Sonnemans
e-mail: hans.sonnemans@zonnet.nl

Eindredactie:
Nelleke Swinkels - van de Vorst
e-mail: nellekeswinkels@planet.nl

Redactie:
Lkol Joost Doense
Maj Emil Kaspers

Redactieadres:
Redactie De Vaandeldrager
Postbus 33
5688 GZ Oirschot
Tel. 040 - 2665662 en 040 - 2665678
e-mail: 17painfbat.st.sl.stooperszkn02
@rnla.mindef.nl

Vormgeving en Druk
Drukkerij Gianotten B.V., Tilburg

© Copyright:
Stichting Brigade en Garde Prinses Irene

Uitgave:
Drukkerij Gianotten B.V.
Bredaseweg 61, Postbus 9228
5000 HE Tilburg
telefoon: 013 542 50 50
fax: 013 535 91 75
e-mail: info@drukkerijgianotten.nl

Fotografie:
Fotoarchief museum Brigade en
Garde Prinses Irene
17Painfbat,
Sectie Communicatie,
13 Gemechaniseerde Brigade
Nelleke Swinkels – van de Vorst
Kees Stravers
Stephan Brouwer

Coverfoto:
De Vaandelwacht op 27 augustus 1941 in
Wolverhampton

Website:
www.fuseliers.net en
www.prinsesirenebrigade.nl

Inhoudsopgave

Van de redactie
- Landmachtdagen in Oirschot 2

Stichting Brigade en Garde
- Wisseling van de wacht 3

Vereniging van Oud Strijders Koninklijke Brigade Prinses Irene
- Het voortbestaan van de VOSKNBPI 5
- Nieuws van het secretariaat 6
- Laatste woord van de scheidende penningmeester 8
- Zo maar een verjaardag 9
- Geallieerde Victorie Herdenkingen in Tallinn, Estland 10

In memoriam 11

Vereniging van Indië-bataljons Garderegiment Prinses Irene
- Een ware Regimentsvrouwe 12
- Reünie Parade Eenheid VOSIB GRPI 12

Vierde bataljon GRPI
- Nieuws van het Vierde Bataljon 13

Vijfde bataljon GRPI
- 5-GRPI acclimatiseert, (vervolg) 14
- Reünie 2008 15

Zesde bataljon GRPI
Sireentje nr. 68 16

Zevende bataljon GRPI, Bataljon Berdjalan
- Reünie van ons Bataljon in het nieuwe KEK-gebouw 17
- Oproep aan de contribuanten "Vaandeldrager" van 7 GRPI 17
- The Mystery Guest 18

Vereniging van Officieren GFPI
- De nieuwe voorzitter van de VVOGFPI 19

Vereniging Veteranen Vredesmissies GFPI
- Meer aandacht en waardering voor jonge veteranen 21
- Het "Willie Dobbeplantsoen" 22

Regimentsflitsen
- Van de Regimentscommandant 23
- Regimentsweetjes 26
- Een nieuwe "Aal" 26
- Regimentskalender 28

Genootschap vrienden van de Fuseliers
- Prominent nieuw lid voor Genootschap Vrienden van Fuseliers 29

Historie
- Bandelier van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene 30
- Vorming van de Nederlandse Strijdmacht in Canada 31

Van de redactie

Landmachtdagen in Oirschot

Tekst: Hans Sonnemans, hoofdredacteur

Afscheid Guus van Leeuwe

Op 11 januari j.l was het dan zover: de voorzitter van de Stichting Brigade en Garde Prinses Irene, Bgen der Fuseliers Guus van Leeuwe droeg de voorzittershamer over aan zijn opvolger Genmaj der Fuseliers Kees Nicolai. Een bijzonder moment, zeker omdat de scheidende voorzitter in bijna 14 jaar een duidelijk stempel heeft gedrukt op Stichting Brigade en Garde Prinses Irene. Als hoofdredacteur en als conservator van de regimentsverzameling heb ik die hele periode zeer plezierig en vriendschappelijk met hem mogen samenwerken. Guus, heel veel dank hiervoor!

Guus van Leeuwe draagt na ruim 13 jaar de voorzittershamer over aan Kees Nicolai

Innovatief

Het worden drukke tijden "in het Oirschotse zand". Op 31 mei en 1 juni 2008 worden de Landmachtdagen georganiseerd in de Genmaj de Ruyter van Steveninckkazerne. De projectorganisatie hoopt 100.000 bezoekers binnen te halen en deze te laten kennismaken met de moderne en innovatieve organisatie, die de landmacht is.
Het belooft een "groene Efteling" te worden, een groot terrein waar heel veel te zien en te doen zal zijn, voor jong en oud. Natuurlijk is er veel aandacht voor het expeditionair optreden (vredesmissies, met natuurlijk het actuele optreden in Uruzgan in het kader van ISAF)
Over het zeer grote terrein (de gehele kazerne, compleet met het Opleidings- en Trainingscentrum Rijden) is een kilometerslange route uitgezet, door in totaal zeven sectoren. In iedere sector staat een onderwerp centraal, zoals logistiek, manoeuvre en gevechtsondersteuning.

Historische sector

Voor het eerst is er een eigen sector met het thema "historie". De organisatie erkent hiermee dat een presentatie over innovatie niet echt mogelijk is zonder aandacht voor een stuk geschiedenis en traditie. Onze Regimentsverzameling Brigade en Garde Prinses Irene vormt de ingang tot een groot "historisch" gebied. Een groot deel van de bekende lange lage gebouwen (zoals die waarin de regimentsverzameling is gevestigd) met het daartussen gelegen groene gebied, vormt deze sector. Natuurlijk is de Regimentsverzameling geopend maar er is veel meer.

Gastheer

In totaal zullen ruim 150 re-enacters (vrijwillig "acteurs" in historische uniformen uit een bepaalde periode) een stukje krijgsgeschiedenis uitbeelden. Dit varieert van "Bevrijding" (1944-1945), Korea, Libanon tot en met Koude Oorlog. Tientallen (pantser)voertuigen en tanks van de Rekwisieten Collectie Koninklijke Landmacht (het "rijdend" historisch erfgoed) worden er gepresenteerd. Het Legermuseum en het Nederlandse Instituut voor Militaire Historie zullen stands en exposities inrichten in een grote tent.
In vorige jaren gebeurde dit ook deels tijdens de Landmachtdagen maar nooit in een eigen "gebied", alles geconcentreerd in een historische sector. Onze Regimentsverzameling mag optreden als gastheer in dit deel van de kazerne en als decor voor de ingang. Uiteraard een uitstekende manier om de historie en traditie van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene uit te dragen voor een groot publiek. Voor meer informatie: www.landmacht.nl

Terugblik
In dit nummer blikken we uiteraard terug op de Regimentsjaardag. Ondanks het feit dat die dag ook de commando-overdracht over de 13e Gemechaniseerde Brigade plaatsvond (een belangrijke gebeurtenis waar het 17e Painfbat GFPI veel personeel voor moest leveren) wisten de Fuseliers zich die dag toch goed aan de gasten te presenteren.
Ik wens u veel leesplezier!

Museum is de toegangspoort tot een groot historisch gebied

Stichting Brigade en Garde

Wisseling van de wacht

Tekst:Kees Nicolai,
Voorzitter Stichting Brigade en Garde

Zoals gebruikelijk is ook dit jaar de Regimentsverjaardag weer op traditionele wijze gevierd met een "Engels" ontbijt, gevolgd door een strakke herdenking (in aanwezigheid van een voltallig bataljon), diverse sportwedstrijden en een regimentsborrel.
De Stichting Brigade en Garde heeft deze dag tevens benut voor een periodieke vergadering.
De scheidende voorzitter had zijn woord gestand gedaan en de vergadering een discussiestuk toegezonden met zijn visie op de toekomstige overname van de taken en functies van de oudstrijdersverenigingen KNBPI en Indië-bataljons.
Aan de hand van dit stuk zal het bestuur trachten deze visie verder te concretiseren.
Voorts was het goed tijdens de vergadering te vernemen, dat de traditie van het

Herdenking van de verjaardag van het Regiment

"rode baret ondergrondje" weer in ere hersteld is en dat ook de onderofficieren jaarlijks een Regimentsdiner gaan organiseren.

Afscheid van de voorzitter

Het eind van de vergadering stond in het teken van de functieoverdracht van de oude aan de nieuwe voorzitter.
Om te beginnen wil ik vanaf deze plaats nogmaals de vertrekkende voorzitter, Bgen der Fuseliers G.G.M. (Guus) van Leeuwe namens alle, bij de Stichting aangesloten, verenigingen dank zeggen voor bijna 14 jaar leiderschap, vele inspanningen en vooral ook de in die periode verrichtte "wapenfeiten".
Zo heeft Guus een belangrijk aandeel gehad in de omslag van een "beheersstichting" van de Regimentsverzameling, naar een overkoepelende stichting voor alle aan het Regiment verbonden verenigingen.
De Stichting werd daarbij ook verantwoordelijk voor het Regimentsblad "de Vaandeldrager", waarbij het blad tevens is omgeturnd naar een Regimentsblad.
Een deel van de grijze haren van Guus dateert zeker uit die tijd, niet in de laatste plaats vanwege de zorgen om de financiering rond te krijgen.
Ook bij de ontwikkelingen rond de Regimentsverzameling toonde hij zich uiterst betrokken.
Als voorzitter mocht hij tweemaal een gebouw van de verzameling heropenen (in1999 en 2000) en de bekroning is ongetwijfeld geweest, het in ontvangst nemen van het bord "Geregistreerd Museum". Al zal hij zelf de eer voor dit laatste "wapenfeit" onmiddellijk door willen schuiven naar onze onvolprezen conservator, Hans Sonnemans en diens medewerkers.
Al met al is het meer dan terecht, dat Guus in 2003 voor al zijn verdiensten de gouden Fuselierspeld mocht ontvangen.
Wij wensen hem toe, dat hij nog tot in lengte van jaren de ontwikkelingen binnen de Stichting en het Regiment zal blijven volgen.

Guus van Leeuw is blij verrast met zijn afscheidscadeau

Introductie nieuwe voorzitter

Na de voorafgaande lofzang op mijn voorganger wil ik niet teveel over mijzelf uitweiden.
Bovendien ga ik ervan uit, dat ik voor velen geen onbeschreven blad meer ben.
Maar voor diegenen voor wie dit niet het geval is, geef ik hierbij een beknopt overzicht van mijn achtergrond.
In 1969 werd ik als 2e luitenant bij het 13e Bataljon GFPI geplaatst en beëdigd en na een introductieperiode van een half jaar bij het Regiment benoemd.
Mijn gehele subalterne periode heb ik in Schalkhaar bij het Regiment gediend tot en met december 1976. Vervolgens mocht ik in januari 1989 tot mijn grote vreugde terugkeren als bataljons-en regimentscommandant.

In 1995 heb ik als Chef Staf UNPROFOR in Sarajevo van zeer nabij het drama van de val van Srebrenica meebeleefd.
Mijn loopbaan heb ik afgesloten met de functies van resp. C-1Div en C-Otco.
In die periode ben ik vanaf 1977 ook tien jaar voorzitter van de VVOGFPI geweest.
De komende jaren hoop ik door mijn ervaring, contacten en vooral ook door mijn persoonlijke inzet in mijn nieuwe functie de Stichting en het Regiment van dienst te zijn.

Vereniging van Oud-strijders Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene

Ereburger van de stad Wolverhampton

Voorzitter: R.W. Hemmes, Thorbeckelaan 74, 2564 BS 's-Gravenhage
Secretaris: F.C. van der Meeren, Noordsingel 23, 4611 SB Bergen op Zoom
Penningmeester: H. van Beers, Pr. Clausstraat 60, 4761 AM Zevenbergen
Bij overlijdensgevallen van leden van bovengenoemde vereniging graag bericht aan: Nelleke Swinkels – van de Vorst, Esdoornstraat 21, 5682 CM Best, of mail: nellekeswinkels@planet.nl. Tel: 0499-374444 en tel: 06-54796857.
Gelieve ook uw adreswijziging naar Nelleke Swinkels te sturen.

Het voortbestaan van de VOSKNBPI

Tekst: Rudi Hemmes, Voorzitter van de Vereniging van Oud Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene.

Afscheid Henk van Beers

In onze vorige Vaandeldrager meldde ik u dat Henk van Beers met ingang van 1 januari van dit jaar zijn functie heeft neergelegd en dat Adjudant Richard Ekelhoff van de VVVGFPI van het Garderegiment het penningmeesterschap heeft overgenomen. Ik wil daar nog even op terugkomen. Dat Richard Ekelhoff het penningmeesterschap heeft overgenomen is in strijd met de huidige statuten en het huishoudelijk reglement waarin wordt vermeld dat de penningmeester wordt gekozen uit leden van de vereniging, die minstens een jaar lid zijn van de VOSKNBPI. Wij hebben dat dan ook formeel gewijzigd. Zolang er geen Algemene Vergadering (AV) is gehouden is de functie van penningmeester overgenomen door de voorzitter die het werk, dat aan die functie is verbonden, heeft gedelegeerd aan Richard Ekelhoff.

Versterking van het bestuur

U weet dat ik regelmatig op vergaderingen en in de Vaandeldrager heb gevraagd om versterking van het bestuur. U weet ook dat niemand op die oproepen heeft gereageerd. Het bestuur is zich er zeer van bewust dat het einde van onze vereniging in zijn huidige vorm dan ook nabij is.
Volgens onze huidige statuten moeten wij tenminste vijf bestuursleden hebben. Wij hebben er nu nog drie, waarvan er een niet meer zo kan functioneren als hij dat zelf graag zou willen en gelukkig een redacteur die nog heel fit is.
De statuten vermelden dat, als het aantal onder de vijf is gedaald, het bestuur bevoegd blijft maar dat er dan binnen vier weken een AV belegd moet worden. Het heeft echter geen zin een AV bijeen te roepen over bestuursuitbreiding als er geen kandidaten zijn. Wij moeten op de komende jaarlijkse AV praten over wat wij gaan doen met de Vereniging en de statuten.
De huidige bestuursleden willen een oplossing vinden waarbij de leden van onze vereniging zo lang mogelijk op de hoogte blijven van evenementen waarin zij geïnteresseerd zijn en waar zij aan deel zouden kunnen nemen. Het Regiment en ook de VVVGFPI heeft alle mogelijke hulp aangeboden en wij maken hier nu al dankbaar gebruik van.
Het is duidelijk dat wij op de komende Algemene Vergadering, die tijdens onze reünie wordt gehouden, over onze toekomst moeten spreken.

Jaarlijkse reünie en belangrijke Algemene Ledenvergadering

Noteer de datum in uw agenda en probeer op woensdag 7 mei in Oirschot te zijn. De officiële uitnodiging met het programma volgt nog.

Viering van onze verjaardag

Op 11 januari was het feest in Oirschot. U leest

Stijlvolle herdenking van onze verjaardag

De PBC en hoofdredacteur Hans Sonnmans tijdens een eerdere koorduitreiking in Oirschot

daarover elders in deze Vaandeldrager een verslag van de hand van Kol bd der Fuseliers Tony Herbrink.

Koorduitreiking

Op 20 maart is er in Oirschot weer een koorduitreiking en ook dan is het voor onze vereniging weer een bijzonder moment. Het is gebleken dat er in Nederland iemand was die als aanvuller lid was van onze Brigade en in Hedel is ingezet. Hij heeft echter nooit geweten dat er een vereniging van oud-strijders was, waar alle aanvullers niet alleen zeer welkom waren, maar sinds 1982 ook gerechtigd waren het koord te dragen. Gilles Borrie is nu lid en krijgt op 20 maart uit mijn handen een koord uitgereikt.

Komende evenementen

De koorduitreiking van 20 maart is achter de rug als u dit leest. De reünie van 7 mei nog niet. Staat de datum al in uw agenda? Leest u ook de Regimentskalender voor de in dit jaar geplande koorduitreikingen. Dan ziet u ook waar op 4 mei herdenkingen zijn van onze gevallenen. Op 28 juni is de Nationale Veteranendag in Den Haag en niet op 29 juni omdat dat een zondag is. Op vele andere plaatsen wordt ook op die dag aandacht besteed aan de veteraan. De bevrijding van Beringen wordt weer op 5 september herdacht. Ik hoop dat velen in de gelegenheid zijn om overal aanwezig te zijn.
Ik kijk naar u uit.

Nieuws van het secretariaat

Tekst: Frans van der Meeren, secretaris VOSKNBPI

Wageningen maandag 5 mei 2008

Onderstaand vindt u het programma van 5 mei in Wageningen. Er zijn verschillende programmaonderdelen, zoals het Capitulatieconcert in de Johannes de Doperkerk. U kunt alles ook meemaken vanaf de tribune of deelnemen aan het defilé, lopend dan wel in een historisch voertuig.
Geef u op voor de verschillende onderdelen bij de secretaris onder vermelding of u met een partner of begeleider komt en of u een parkeerkaart nodig hebt.

Opgave secretariaat: Noordsingel 23, 4611 SB, Bergen op Zoom tel. 0164 – 241119 of per E-mail: f.van.der.meeren@home.nl

Reünie op woensdag 7 mei

Op woensdag 7 mei a.s. houden we onze reünie en Algemene Ledenvergadering op de Genm. De Ruyter van Stevenincкkazerne in Oirschot. Als u erbij wil zijn dan zouden wij graag zien dat u zich opgeeft voor 19 april a.s. (uiterste datum). Aan de reünie zijn geen kosten verbonden.
Graag aangeven:
– met hoeveel personen u aanwezig bent;
– u met het openbaar vervoer komt, dan wel met de eigen auto;

– u wellicht dieetwensen hebt;
– u de vergaderstukken van te voren thuis gestuurd wilt hebben.

U kunt zich opgeven bij onze secretaris, zie gegevens op pag. 6.

Op 7 mei is er tussen 8.45 – 9.45 uur militair vervoer aanwezig vanaf N.S.station Eindhoven naar de kazerne. Op het kazerneterrein is het verplicht om in de vakken te parkeren. Er is een wegsleepregeling van kracht. We zorgen voor voldoende rolstoelen.

Begin april krijgt u nog een officiële uitnodiging.

Het programma zal er als volgt uitzien:

9.30 – 10.00 uur	Ontvangst leden KNBPI
10.15 uur	Woord van welkom door voorzitter
10.30 – 11.25 uur	Algemene ledenvergadering in Regimentsmess Congleton
11.00 – 11.25 uur	Ontvangst andere genodigden door H. Sonnemans
11.25 – 11.30 uur	Opening reünie en woord van welkom door voorzitter
11.30 – 12.30 uur	Dodenherdenking op appélplaats (bij slecht weer in De Treffer)
12.15 – 13.30 uur	Borrel
13.30 – 15.30 vuur	Maaltijd in de mess van De Treffer
15.30 – 16.00 uur	Kopje koffie in de Treffer voor de liefhebbers

De agenda van de Algemene Ledenvergadering die in Regimentsmess Congleton wordt gehouden ziet er als volgt uit:

Opening

– Vaststelling notulen van 23 mei 2007
– Jaarverslag secretaris
– Verslag kascontrolecommissie
– Jaarstukken en begroting
– Toekomst van de vereniging
(zie ook de bijdrage van de voorzitter elders in dit blad)
– Mededelingen
– Rondvraag
– Sluiting

De Algemene Ledenvergadering in 2007

Nederlandse Veteranendag op zaterdag 28 juni

Uw secretaris heeft een inschrijfformulier ontvangen voor de Nederlandse Veteranendag op zaterdag 28 juni 2008. De leden die willen deelnemen aan deze dag worden vriendelijk verzocht zich bij de secretaris aan te melden. **Graag meteen na ontvangst van deze Vaandeldrager!**

Frans van der Meeren heeft van u nodig:

Uw naam, adres, postcode en woonplaats, telefoonnummer en nummer van uw veteranenpas en eventueel e-mailnummer. Daarnaast gelieve op te geven of u mee loopt dan wel meerijdt in een historisch voertuig en of u een begeleider meebrengt.

Veteranen en hun partners of begeleiders die de Nederlandse Veteranendag 2008 als bezoeker/toeschouwer wilt bijwonen, komen **niet** in aanmerking voor vrijvervoerbewijzen of andere faciliteiten. Wilt u toch naar den Haag komen dan kunt u hiervoor de twee jaarlijkse gratis door het Veteraneninstituut te verstrekken treinkaartjes gebruiken.

Mocht u deze kaartjes nog niet hebben aangevraagd dan kunt u deze kaartjes alsnog aanvragen bij het Veteraneninstituut in Doorn.

Tel. 0343-474150.

Laatste woord van de scheidende penningmeester

Henk en zijn Jo gaan nu vooral genieten van elkaar

Tekst: Henk van Beers

Beste vriendinnen en vrienden,
In zeer lovende woorden heeft de voorzitter mij en mijn vrouw bedankt voor de tijd dat ik als penningmeester in het bestuur van onze vereniging heb gefunctioneerd.
Aangetreden om de functie van 2e secretaris op te nemen en "good old Harry Hielkema" te gaan steunen bij zijn werk, werd ik door een onverwacht overlijden in de positie van penningmeester geplaatst.
Een niet benijdenswaardige functie, maar wel een functie waarin je – ondanks alles wat men van of over je zegt – je capaciteiten hebt mogen gebruiken om te bouwen aan een financieel gezond orgaan. Ik gebruik graag begrippen als heden en verleden. Ik heb liever dat men van mij zegt "daar gaat hij" dan dat men over mij zegt "daar ging hij". Vandaar het door mij bijgevoegde gedichtje.
U en de uwen alle goeds toewensend onder dankzegging voor ondervonden kameraadschap.

Afscheid

Afscheid nemen is een teken dat je ergens bent aangekomen
waar je een beslissing moet nemen of al hebt genomen.
Ook al heb je zelf nog veel wensen en zit je vol vragen,
Toch hoop je te genieten terwijl anderen jouw werk gaan dragen.

Op tijd jongeren de kansen geven en waar laten maken
dat verkregen rechten niet met voeten worden betreden.
Wij hebben daarvoor in het verleden gestreden,
laat anderen nu maar over bereikte idealen gaan waken.

Het is geen "vaarwel", wij gaan niet zitten in een pluche stoel,
maar "samen" of "alleen" het oog gericht houden op een ander doel.
De strijdbijl, je slagvaardigheid mag je naast je neerleggen
het is daarom vol vertrouwen en goed bedoeld "dag" zeggen

Zo maar een verjaardag

Tekst: Kol der Fuseliers bd Tony Herbrink

Het is geen kroonjaar. Zo maar een verjaardag. Toch is het feest in de Generaal-majoor de Ruyter van Stevenínckkazerne in Oirschot.
Het Garde Regiment Fuseliers "Prinses Irene" heeft elk jaar op 11 januari een feestdag voor het Regiment, voor de oud-strijders van de voormalige Koninklijke Nederlandse Brigade "Prinses Irene ", voor de oud-strijders van de Indië- bataljons en voor de vrienden van de Garde .
Het feest begint met een goede oude Engelse gewoonte, een ontbijt met "bacon and eggs". Na zo'n ontbijt is het dan geen enkel probleem om deel te nemen aan onderdelen van het feestprogramma.
Allereerst was er een herdenkingsplechtigheid bij het monument, waarbij de Regimentscommandant, de overste Joost Doense, een overzicht gaf van de geschiedenis van het regiment, met inbegrip van de verrichtingen van de Brigade. Er werden enkele kransen gelegd bij het monument, waarop de namen van de gesneuvelden zijn vermeld.
Daarna werd in grote getale deelgenomen aan de cross, aan schietwedstrijden en andere sporten. Er werd gestreden om de Generaal Hemmes beker en de Generaal van Besouw beker. Als intermezzo was er een uitgebreide lunch.
Na de prijsuitreiking was er uiteraard gelegenheid om het verloren vocht weer aan te vullen en met een rijstmaaltijd de krachten weer op pijl te brengen.

Eregroet voor gevallen kameraden.

Terug naar de geboortedag van de Brigade

De feestdag is er niet alleen om de verjaardag van het Garderegiment te vieren, maar ook om even stil te staan bij de naamgeving.
Misschien mag ik daarom de vrijheid nemen om even met u terug te gaan naar de geboortedag van de Brigade, ook de dag waarop de Brigade een naam kreeg.
Alhoewel ik pas op 12 Maart 1941 als dienstplichtig soldaat werd ingelijfd bij de Koninklijke Nederlandse Brigade, gelegerd in "papermills" in Congleton, waag ik het toch maar te zeggen dat ik zo goed als vanaf de oprichting bij de Koninklijke Nederlandse Brigade was ingedeeld.
Ik neem u dan even mee naar Congleton, naar 11 januari 1941.
Tot die datum was de formele benaming van de Nederlandse militairen in Engeland: Detachement Nederlandse troepen in Engeland.
In het dagelijks gebruik was dat een veel te lange naam voor de burgerij en werd er dus gesproken over : the foreign legion of the Dutch legion en meer familiair the Dutchies. De Nederlandse jongens konden het niet uitstaan dat zij met de benaming Dutchies werden aangesproken. Hun kennis van de Engelse taal was toen nog vrij nihil en "Dutchies"klonk een beetje alsof er Duits werd gezegd. Het was daarom echt nodig om een naam vast te stellen. Zodra je een naam hebt, ben je pas iemand, heeft men mij altijd gezegd.
Op het ministerie van Oorlog in Londen was men, in overleg en met goedkeuring van H.M.Koningin Wilhelmina en Z.K.Hoogheid Prins Bernhard, tot de benaming gekomen van "Koninklijke Nederlandse Brigade ".
De Inspecteur van de Nederlandse Troepen in Engeland, Generaal-majoor Noothoven van Goor, werd belast met de uitvoering van dat besluit.
Op 11 Januari 1941 werd 's morgens om 08.00 uur een appèl gehouden, waarbij de commandant van het Detachement Nederlandse Troepen in Engeland, kolonel Phaff, aanwezig was. Zijn adjudant las daar de inhoud van de brief nr. 121 d.d. 10 Januari 1941 van de Inspecteur Generaal voor, waarin werd aangekondigd dat de benaming "Detachement Nederlandse Troepen in Engeland" vanaf 11 Januari 1941 niet meer zou

worden gebruikt, maar zou luiden: "Koninklijke Nederlandse Brigade ".
Kolonel Phaff sprak daarna tot de troep en gaf te kennen dat H.M.Koningin Wilhelmina en Z.K.Hoogheid Prins Bernhard hadden goed gevonden de Brigade het predikaat "Koninklijke "te geven, doch dat vooralsnog de toevoeging van de naam van een kleindochter van Hare Majesteit niet kon worden gegeven.

Verbetering van de discipline

Er was sinds het verblijf in de tentenkampen in Zuid Wales wel een aanmerkelijke verbetering ingetreden voor wat betreft de discipline en het optreden in het algemeen, maar prins Bernhard achtte het nog te vroeg om die naam nu al, 11 januari 1941, toe te voegen. Nog even flink je best doen, gaf de prins als voorwaarde.
Zoals bekend werd die toevoeging een feit op 27 augustus 1941, toen H.M.Koningin Wilhelmina naar Wrottesley Park in Wolverhampton kwam om een vaandel uit te reiken en de naam van de brigade te completeren: Koninklijke Nederlandse Brigade "Prinses Irene ".
Als oud-strijders van die Brigade hebben wij grote waardering voor de wijze waarop het Garde Regiment Fuseliers "Prinses Irene " elk jaar de geboorte- en naamdag viert als deel van de door het Regiment voort te zetten tradities.
Wij vinden dat geweldig en betuigen daarvoor onze bijzondere waardering.
Namens de Oud Strijders van de Koninklijke Nederlandse Brigade alsnog onze hartelijke gelukwensen en nog vele goede, succesvolle jaren toegewenst.

Koningin Wilhelmina overhandigt het vaandel voor de Koninklijke Nederlandse Brigade "Prinses Irene"

Geallieerde Victorie Herdenkingen in Tallinn, Estland

Tekst: Hans de Leeuw, Kelowna, BC Canada, KNBPI 1940-'45

In december vorig jaar keerde ik terug van een interessante tijd in de Estlandse hoofdstad Tallinn ter herdenking van de opening van het Tweede Front en de overwinning op Nazi Duitsland, georganiseerd door een belangrijke Russische patriottische organisatie gevestigd in St. Petersburg. Een goede vriend, oud-Nederlandse stafofficier, die voor de V.N. destijds werkzaam geweest was in Libanon, was aangezocht door beroepsrelaties in Rusland om geallieerde veteranen en langdurige deelnemers aan de Tweede Wereldoorlog op te sporen. Daarom ontving ik een officiële uitnodiging om kosteloos te reizen vanuit Canada naar Noord-Oost Europa, waarvan ik dankbaar gebruik heb gemaakt. Ik had wel eerst het Canadees Departement van Veteranen Zaken en de Canadese Ambassade in Esland hierover geraadpleegd. Ook Nederlandse regeringsautoriteiten waren op de hoogte gebracht door mijn vriend, die eveneens zou deelnemen aan het programma.
Het bleek, dat ik in Tallinn de oudste aanwezige geallieerde oud-strijder met langste diensttijd was en dus werd ik met veel eer onthaald en ont-

Op verzoek heb ik namens geallieerde WO2 veteranen gesproken op de militaire begraafplaats van Tallinn.

vangen. Op aanvraag heb ik toespraken gehouden op de militaire begraafplaats en op een banket in de Nationale Bibliotheek van Tallinn - in naam van de geallieerde veteranen. Te dier gelegenheid werd ik ook speciaal bedacht met een unieke Russische gouden eremedaille. Deze werd mij uitgereikt door de voorzitter van voornoemde organisatie, Vladimir Yakunin, ook hoofddirecteur van de Russische Spoorwegen, (het grootse spoornet ter wereld), en lid van President Poetin's allernaaste vriendenploeg. Hij wordt soms zelfs vermeld als een mogelijk latere Voorzitter van de Russische Federatie.

Deze foto is genomen tijdens de officiële receptie in de Russische Ambassade, gedurende mijn gesprek met diplomaat Vladimir I. Yakunin, hoofd van het Russisch Spoorwegnet, tevens voorzitter van het Centrum voor russische Eer en Glorie, St. Petersburg, die mij daar speciaal had uitgenodigd met enkele andere veteranen en genodigden uit de Russishe Federatie, Nederland, de V.s.Tsjecho-Slowakije en Italië.

In memoriam

Met diep leedwezen geven wij kennis van het overlijden van de volgende leden van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene en het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene. Wij wensen de naaste familie alle sterkte toe bij het verwerken van het verlies van hun dierbare. Moge zij rusten in vrede!

VOSKNBPI

Mevr. M. Kuper	13 juli	2007	Sarasota, Florida USA
J. Bennaars	19 december	2007	Zoetermeer
H.J. Garretsen	16 januari	2008	Colijnsplaat
J. Vriends	28 januari	2008	Rijsbergen
H.C. Haitink	23 februari	2008	Oosterbeek
J. van Velzen	26 februari	2008	Voorschoten

Derde bataljon GRPI

C.J. Olsthoorn	12 juni	2007	Monster
C. den Oudsten	20 juni	2007	IJsselstein
J.C.. Hoogendoorn	05 juli	2007	Rijswijk
A.H. Pijls	07 september	2007	Venlo
J. Meijwaard	10 augustus	2007	Utrecht
J.A.H. Maris	30 november	2007	Vaals
A. Krotje	24 december	2007	Alkmaar
D. Vermeulen	05 januari	2008	Rotterdam
M. Grootswagers	07 januari	2008	Kaatsheuvel
H. Th. V. Rooy	20 februari	2008	Oirschot
A.M.C. v. Dungen	22 februari	2008	Gilze
J. Versteeg	26 februari	2008	Heukelum

Vijfde bataljon GRPI

G. Megens	09 maart	2007	Oss
J.J.M. van Wissen	09 maart	2007	Stompwijk
J.A.G. Oomens	22 oktober	2007	Sydney, Australië
C. van Summeren	13 februari	2008	Herpen

Zesde Bataljon GRPI

J. de Brouwer	29 december	2007	Australië
N. Persoon	25 januari	2008	Den Haag

Zevende Bataljon GRPI

J.H.B.Y Kalt (1e Cie)	30 november	2006	Leeuwarden
A.Huisman (2e Cie)	juni	2007	Amersfoort
D.de Bruin (1e Cie)	21 juni	2007	Schiedam
J.A. Ligtvoet (Staf)	19 december	2007	Moergestel
W.A. Nootenboom (2e Cie AAT)	datum onbekend		Zevenbergen
O.C. Oortman Gerlings (Staf)	31 januari	2007	Brasschaat, België
M.J.D. Snijder (4e Cie)	10 september 2007		Zwaag
J. Groenendijk - van der Heyden (Echtg.van H.Groenendijk 2e Cie	23 januari	2008	Nieuwveen
J.N. van der Pool (3e Cie)	21 februari	2008	Gouda

Vereniging van Indië-bataljons van het Garderegiment Prinses Irene

Voorzitter: H.Vleeming, St.Willebrorduslaan 8, 6931 ES Westervoort, Telefoon: 026-3118271
Secretaris: Th.J.van Alst, Nicolaas Beetsstraat 29, 6901 LW Zevenaar, Telefoon: 0316-524002
Penningmeester: W.G.ter Horst, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen, Telefoon: 0575-519207
E-mail adres: wg.terhorst@chello.nl, Bankrekening :ABN-AMRO 53.25.60.396
Ingeschreven K.v.K.Eindhoven onder nr. 40240403

Een ware Regimentsvrouwe

Tekst Harry Vleeming.

Tijdens de reünies van de Oud Indië Strijders in "De Treffer" van de Genmaj De Ruyter van Steveninckkazerne in Oirschot werden wij aangenaam verrast door de aanwezigheid van Marga Doense. Marga is de echtgenote van de nieuwe Regimentscommandant, Lkol Joost Doense, die op 12 juni 2007 het commando over het 17 Painfbat GRFPI overnam.
Zowel op de reünie van het 4e Bataljon op 4 oktober, als op de reünies van het 5e en 6e Bataljon op11 oktober was zij aanwezig. Ze toonde veel interesse in het reilen en zeilen van de diverse bataljons. Kennismaken met de Indië Veteranen ging haar gemakkelijk af.
Haar spontane en hartelijke omgangsvormen werden door de vele reünisten zeer gewaardeerd en deden ook het dagelijks bestuur van de vereniging goed. Het levert zeker een bijdrage aan de versterking van de onderlinge band die er is tussen de Oud Indië Veteranen en de huidige Fuseliers.Wij vinden dat mevrouw Doense zich heeft doen kennen als een ware Regimentsvrouwe en wij verwelkomen haar dan ook graag bij een volgende reünie!

Marga, de echtgenote van Regimentscommandant Doense Reünie Parade Eenheid VOSIB GRPI

Reünie Parade Eenheid VOSIB GRPI

Tekst: Wim ter Horst

Op woensdag 28 november 2007 kwamen de leden van onze Parade Eenheid in de Kumpulan, op het Landgoed Bronbeek te Arnhem, bij elkaar voor hun jaarlijks bijeenkomst. De organisatie van deze dag was in handen van Jan Schuurman (3e Bat.) en Jaap Regts (5e Bat.), waarbij de assistentie van hun echtgenotes resp. Eef en Stien onontbeerlijk was. Zij hebben er een zeer goed geslaagde dag van gemaakt.

De dames Eef en Stien bezig met de verkoop van bingokaarten.

Nadat Jan Schuurman iedereen welkom had geheten en zei erg gelukkig te zijn met de grote opkomst (meer dan 40 personen), gaf hij het woord aan de voorzitter van de VOSIB GRPI, Harry Vleeming, die in gloedvolle woorden, met de van hem bekende overduidelijke stem, zijn dank uit-

sprak voor de uitnodiging voor hem en zijn vrouw om deze happening bij te wonen. Hij sprak tevens zijn bewondering uit over de leden van deze groep, die op deze leeftijd nog steeds paraderen bij diverse gelegenheden, zoals het bevrijdingsdéfilé te Wageningen, Algemene Veteranendag in den Haag, alsmede het deelnemen aan het Erecouloir op 4 mei in Amsterdam en op Prinsjesdag in Den Haag. De onderlinge verstandhouding in deze groep maakt dit volgens hem mogelijk en de goede sfeer in de groep resulteert in een dergelijke grote opkomst.
Nadat de koffie met spekkoek was verorberd en de eerste drankjes op tafel verschenen werd de bingotafel in stelling gebracht voor twee delen bingo (één voor de maaltijd en één na de maaltijd) en werd het spel onder leiding van Jaap en Stien Regts gespeeld, waar iedereen aan mee deed. Met spanning op het gezicht werden de getallen opzocht op de bingokaarten. De kreet "bingo" heeft vele malen geklonken deze dag, want er was een grote tafel met prijzen aanwezig. Alle lof voor de organisatoren.

Traditionele rijstmaaltijd

Na het eerste deel, werd er ruimte gemaakt voor de traditionele rijstmaaltijd, die door de koks van de Kumpulan weer op grootse wijze was bereid.

Overzicht prijzentafel

Het smaakte voortreffelijk. Toen iedereen verzadigd was werd er weer afgeruimd en werd het tweede deel bingo gestart. Toen de prijzentafel leeg was werd er een reserve doos aangesleept met prijsjes, die werden verloot onder diegenen, die nog geen enkele prijs hadden gewonnen. (Uiteraard waren dat mensen, die niet gelukkig zijn in het spel, maar wel in de ……)
Tegen half vier werd de dag afgesloten en keerde iedereen voldaan huiswaarts en kon men terugzien op een zeer goed verlopen samenkomst, waarbij een compliment aan de organisatoren zeer zeker op zijn plaats is. Sobats bedankt!!

Nieuws van het Vierde Bataljon GRPI

Garderegiment

1946-1950
Reünie Commissie
4e Bataljon

Reünie Comité 4e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene

Voorzitter: J.K. Kerssemakers, Dr. Schaepmanplantsoen 9, 5707 EA Helmond, Tel 0492 - 524366
Secr./Pennm.: Th.J. van Alst, Nic. Beetsstraat 29, 6901 LW Zevenaar, Tel. 0316 – 524002
Kazernecontact: J.T.J. Beckers, Mgr. De Haasstraat 27, 5521 TA Eersel,
Tel. 0497 – 513218, e-mail jtj.beckers@kpnplanet.nl
Lid: M.W. Knoll, Schippersgildepad 42, 4105 TT Culemborg, Tel. 0345 – 520853
Lid: B. Petersen, Van Pallandtdreef 20, 4101 KC Culemborg, Tel.0345 – 520887

Onze reünie in 2008

Tekst: Theo van Alst

Onze reüniecommissie kwam op woensdag 30 januari j.l. bijeen ten huize van B. Petersen in Culemborg. De laatste jaren vergaderden wij in de vernieuwde restauratie van het NS station in Den Bosch, maar hier is zoveel lawaai van alle bezoekers dat men elkaar nauwelijks kan verstaan. De reünie van donderdag 4 oktober 2007 werd geëvalueerd en is volgens iedereen zeer prettig

verlopen. Zeker de tinnen bekertjes, voorzien van het Irene-logo en de datum was een heel goede herinnering aan het feit, dat wij ruim 60 jaar geleden uit Nederland vertrokken met bestemming Nederlands-Indië.

In Vaandeldrager nr. 84 van december 2007 is hieraan uitvoerig aandacht geschonken.
Onze 21ste reünie in 2008 zal gehouden worden op woensdag 8 oktober. Nu nog een keer exclusief voor ons 4e bataljon Hoe de organisatie wordt in 2009 wordt eind dit jaar met de andere commissies en het Regiment besproken.
Waarom op een woensdag, zult u denken. De reden is, dat iedere woensdag het museum open is. Op donderdag is het moeilijker vrijwilligers te vinden, die dan aanwezig willen en kunnen zijn.
En een bezoek aan het museum hoort toch zeker bij een reünie. Verder zal de reüniecommissie proberen de vertrektijden van de bussen vanaf NS - station Eindhoven aan te passen. In de zomermaanden ontvangt u de officiële uitnodiging voor de reünie. Hierin kunt u lezen wat de mogelijkheden zijn en op het bijgevoegde antwoordstrookje kunt u dan uw eventuele wensen kenbaar maken. Voor de reüniecommissie is het uiterst belangrijk dat u dit strookje instuurt, of nu wel of niet komt. Dit strookje is immers het enige contact met alle kameraden van "het vierde". Kom allemaal, als het mogelijk is, want iedereen kijkt naar iedereen uit! Besloten werd verder dat onze bataljonsbijdrage aan de Vaandeldrager nog twee à drie jaar gehandhaafd zal blijven, daarna volgt eventuele aanpassing, als we weten hoeveel lezers we tegen die tijd nog hebben. Resumerend was deze bespreking gezellig maar bovendien zeer nuttig.

Indië – doeloeh

Gedicht van Siebo Bolhuis

Ruisende palmen en een zachte moessonregen,
wat heerlijk om hier in te mandiën, wat een zegen.
Daarna kon je weer genieten van de brandende zon,
ik wou, dat ik hier nog eenmaal van genieten kon.

Was het niet heerlijk om zo lekker te zweten,
elke dag bami of nasi te eten?
Er tussendoor een klapper of pisang,
dit is het, waar ik heimelijk naar verlang.

Stoffige wegen en een kampong vol luister,
's nachts hartstikke donker, pikke pikke duister.
Er brandde een oliepitje in ons gebouw,
waar je bivakkeerde voor dag en dauw.

Wat hebben we daar niet gegeten,
dat zijn we toch niet vergeten??
Kroepoek samma mat-sapi,
of sateh van de kip of van de babi.

Wat een land, ik heb er veel over geschreven,
een land, waar je alles, heel veel kon beleven.
Zo'n land op deez' aarde is er maar een,
Indonesië, anders geen!!!

Nieuws van het Vijfde Bataljon GRPI

Reüniecommissie 5-GRPI

Secretariaat:
H.A.M. (Ine) Speelberg-Hermans. Eikenlaan 13, 6063 BM Vlodrop,
tel. 0475-404404, ine.speelberg@home.nl

5-GRPI acclimatiseert

Tekst: Uit het dagboek van E.J. Mulder (vervolg)

Wachtlopen is onze taak

Belantoeng-Noord: (2 feb. – 26 feb. 1948)
De trein van 8.00 uur brengt ons weer van Loeboek Aloeng in twee uur tijd terug naar

De Loeboek Aloeng-express op de spoorbrug over de Anai te Pasar Oesang

Padang, terwijl het fraaie Indonesische landschap langs ons heen wuift.
In Belantoeng-Noord worden we gelegerd vlak naast ons vorige rustoord, tegenover de ondersteuningscompagnie en het militaire Ereveld.
Om in de stad te kunnen komen, zullen we ongeveer 30 minuten moeten lopen. Onze taak met het peloton wordt nu: wachtlopen (24 uur op en dan twee dagen vrij) voor de munitieopslag bij de Javaanse bank, de LTD, wacht bij de Oostcompagnie, op Emmahaven (olieopslag) en bij het stafcompagnie-hoofdkwartier van de "U" –brigade.

Het stafcompagnie-hoofdkwartier van de "U"-brigade

Bij het munitiemagazijn is het wachtlopen plezierig, daar we dan naast de veldbakkerij van Padang zitten, waar voor ongeveer 5000 militairen dagelijks plus minus 3800 broden gebakken moeten worden. Om 4.00 uur 's nachts is er voor de wacht altijd wel een vers, warm broodje te versieren. Links van de Apenberg, waar het Bandjirkanaal uitmondt in de Emmahaven, op welke berg de Chinezen hun doden begraven en de apen hun kostje vinden in alles, wat de Chinezen aan hun doden meegeven aan drank en spijs, wonen wij. De slechte H-W sigaretten worden verkocht om weer geld te krijgen voor een avondje film of Soos. Bij de LTD op wacht is weer een andere belevenis, want terwijl de zee buldert, kun je het volgende beleven. Naast de LTD is een weverij, waar een inlander 's nachts de wacht houdt, gelijk wij, Voordat die inlander naar bed gaat en als hij uit bed komt, gaat hij in witte kleding en met bedekt gezicht gelijk een spook, zijn gebeden verrichten tot Mohammed, met het gezicht naar het westen, naar Mekka, toe. Nu eens strekt hij zijn armen uit naar omhoog, dan zijn hoofd plat ter aarde. Toen wij dit voor het eerst in het schemerdonker zagen, dachten we, dat het een gek was en hadden we willen schieten, doch achteraf bleek het een wachtpost te zijn, zoals wij.
Onze baboe heeft zeker zakgeldgebrek, want ze beweert vandaag, dat ze haar weekloon van fl.18,00 kwijt is, ja zelfs gestolen is. De MP komt erbij en na wat heen en weer gepraat, 'gemaleist", is alles weer oké.
Ons peloton van 25 man is nu al uitgedund, want vijf man liggen in het hospitaal met malaria, tropenzweren en slechte ogen.
Op 10 februari viert de Chinese gemeenschap Chinees Nieuwjaar: jaar 2499.
Feest met drakenoptochten, lampions en veel lawaai, zoals bij ons. Het wachtlopen bij de stafcompagnie en bij de "U"-brigade gaat model. Ook het wachtdetachement van Padang (o.a. KNIL) neemt daaraan deel. "Over de schouder geweer" is een handeling, die een soldaat in de tropen niet elke dag doet. Het leven in deze periode is ongeregeld, onder het wakend oog van onze mandoer: Siauw-Kekhoa. Om je cadi en andere spullen goed en veilig te kunnen opbergen en gezien het vele verhuizen dat al heeft plaatsgevonden en hetgeen ons nog te wachten staat, is het goed dat we kisten gaan timmeren om snel en goed e.e.a. mee te kunnen nemen. Ze zouden ons jarenlang goed van pas komen. In het peloton zitten van huis uit goede vaklieden, dus dat zal best lukken.
Op 19 februari wordt een tweede wapenbroeder ter aarde besteld, doordat een brencarriër in een sawah omsloeg: kpl. Gerrit v.d. Spek.
Op 26 februari houdt ook de periode Belantoeng weer op; een tijdsbestek dat erg vermoeiend was en zo vertrekken we naar Baringin.

Reünie 2008

Tekst: Reüniecommissie 5-GRPI

Zoals eerder afgesproken zal er jaarlijks een reünie worden gehouden, dit jaar weer samen met 6-GRPI. De datum is voorlopig vastgesteld op woensdag 3 september 2008, daarmee komen we tegemoet aan de wens om deze bijeenkomst niet te laat in het najaar te laten plaatsvinden.
Ook zal rekening worden gehouden met de wens om de aanvangstijd op een later tijdstip te houden. Er komt tijdig een uitnodiging maar noteer alvast deze datum in uw agenda.

Reünie 2008

Tekst: Jan Elbers

De 22ste reünie zal worden gehouden op woensdag 3 september 2008 in de ons bekende kazerne te Oirschot. In 2007 werd een reünie gehouden samen met het 5e Bataljon; dit bij wijze van een proef. De beide reüniecomité 's vonden deze proef geslaagd. In 2007 werd deze reünie gehouden in de Treffer. Deze locatie vonden wij echter niet zo geslaagd. De reünie van 2008 zal dan ook worden gehouden in het nieuwe KEK gebouw. Nadere bijzonderheden, alsmede een uitnodiging voor het bijwonen van deze reünie, zal u tijdig worden toegezonden. Wij organiseren deze reünie weer samen met het 5e Bataljon.

7de Bataljon
Reüniecomité; Het reüniecomité van het 6e Bataljon Garde Regiment prinses Irene wordt gevormd door:
Jan Elbers, Kluizeweg 264, 6815 EJ Arnhem, tel. 026-3514227.
Harry Vleeming, St. Willebrorduslaan 8, 6931 ES Westervoot, tel. 026-3118271.
Piet Peters, Kasteelsepad 7, 6686 EX Doornenburg, tel. 0481-423410.
Frans Sturm, A. van der Horststraat 28, 1068 GX Amsterdam, tel. 020-61711262.
Rekening bij de Rabobank Arnhem onder nr. 15.86.65.996, alsmede een Girorekening onder nr. 19.30.405. Beide rekeningen t.n.v. Reuuniecomité 6e Bataljon GRPI.

Een terugblik in de jaren 48 tot en met 50 (vervolg)

Tekst: Jan Elbers

Het begon al donker te worden toen de "Waterman" de havenhoofden van Hoek van Holland passeerde en de motoren op volle kracht begonnen te draaien. Toch konden wij in de schemering de krijtrotsen van Engeland nog zien. In de ruimen, hetgeen als slaapruimte diende, moest je wennen aan de altijd brandende lampen, aan het klotsen van de golven tegen de scheepswand, het daverend lawaai van de luchtverversingsinstallatie en niet te vergeten het lawaai van de motoren. Na verloop van tijd was het noodzakelijk om in de ruimen een plekje voor de nacht op te zoeken, te weten een zeiltje gespannen tussen een frame met meestal 4 slaapplaatsen boven elkaar. Deze moesten tijdens de zeereis ons bed vervangen. Voor velen was het een onrustige nacht,

mede door eerder genoemde factoren. Nauwelijks was de zon opgekomen toen er al de nodige militairen aan dek waren om van de zonopkomst te genieten. Dat zij zo vroeg het zeiltje hadden verlaten, was wellicht toe te schrijven aan de benauwde ruimte en ook aan al dat lawaai in de slaapruimte of om vroeg bij de douchecabines te zijn om het wachten te voorkomen. Overigens het douchen met zout zeewater was ook geen pretje, want de zeep wilde niet schuimen. Inmiddels waren wij de Golf van Biskaje genaderd. Dit was merkbaar door de toegenomen deining van het schip, waardoor menigeen de vissen van het nodige voedsel heeft voorzien. Bij Kaap Vincent voeren wij, via de Straat van Gibraltar, de Middellandse Zee op, waar wij werden begroet door diverse dolfijnen. Aangekomen in Port Said verstomden de motoren en werd het schip omringd met bootjes met koopwaar, die zij aan de militairen trachten te slijten. Ook werd hier de post van het thuisfront uitgedeeld. Wij hadden er acht vaardagen opzitten. Wordt vervolgd.

Nieuws van het Zevende Bataljon, Bataljon Berdjalan

Reüniecommissie van het 7e Bataljon Garde Regiment Prinses Irene,
Jo van der Weerd, Voorzitter, Houttuinen Noord 33, 7325 RE Apeldoorn, Tel. 055-3662338.
Wim ter Horst, Secretaris/Penningmeester, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen,
Tel. 0575-519207, wg.terhorst@chello.nl..
Willem Bruger , Worthrhedenseweg 73, 6991 DZ, Rheden, Tel. 026-49768577
Teus Meijer, (Sociaal contactpersoon voor de regio Zuid West Nederland) Orchislaan 10, 3233 VE Oostvoorne. Tel. 0181- 485089.
Sjaak Besteman, (Sociaal contactpersoon voor de regio Noord West Nederland) Druckerstraat 31, 1814 RG Alkmaar. Tel. 06-29041313.
Postbankrekening: 4347 en Bankrekening: 43.89.98.499 beiden ten name van Bataljon Berdjalan, Emmalaan 15, 7204 AT Zutphen.

Reünie van ons Bataljon in het nieuwe KEK-gebouw

Tekst: Jo van der Weerd

Onze secretaris, Wim ter Horst, heeft het druk gehad met het verwerken van de aanmeldingen voor onze reünie, die gehouden wordt op woensdag 14 mei 2008.
Zoals u weet, is dit waarschijnlijk de laatste reünie, die wij alleen met ons eigen bataljon organiseren. Iedere reünie loopt het aantal aanmeldingen met zo'n 20 à 25 personen terug. Deze terugloop ontstaat uiteraard door overlijden van sobats, maar ook doordat de gezondheid van mensen het niet meer toelaat om naar Oirschot te gaan. Het is vrijwel zeker dat we in de toekomst onze reünie samen met een ander bataljon gaan houden. Als u de Vaandeldrager steeds goed hebt gelezen dan vertel ik nu geen nieuws.
Onze bijeenkomst op 14 mei wordt niet meer gehouden in de ons zo vertrouwde Kempenzaal maar in het nieuwe KEK-gebouw. KEK: Het woord is samengesteld uit de beginletters van Kantine En Keuken. Het is een hele mooie gelegenheid om onze reünie in te houden! Zoals uit de naam al blijkt zijn zowel de zalen als ook de keuken en de eetzaal ondergebracht onder één dak. Als het tijd is om te gaan eten steken we gewoon de brede middengang over en zijn we in de eetzaal. Vooral bij slecht weer is dit een hele verbetering ten opzichte van de Kempenzaal. Binnen dit gebouw moet je telefoon uit. Vergeet dit niet. Voor het bestuur vraagt deze eerste bijeenkomst in de nieuwe zaal wat meer voorbereiding. Het aankleden van de Kempenzaal verliep inmiddels routinematig: Daar de cie - borden, hier de vlag, de verlotingstafel, daar de ontvangsttafel. Alles volgens jarenlange traditie; waar tradities al niet goed voor zijn… Dit moet in de zaal van het KEK-gebouw opnieuw worden bekeken. Maar het komt allemaal goed. Reken er maar op dat bij binnenkomst op 14 mei alles keurig geordend is. Daarom: Tot ziens op 14 mei in het KEK-gebouw!

Oproep aan de contribuanten "Vaandeldrager" van 7 GRPI

Tekst: Wim ter Horst

In de afgelopen jaren hebben meerdere leden van ons Bataljon, die om bepaalde redenen niet naar onze reünies (kunnen) komen, te kennen gegeven, dat zij toch graag ons Regimentsblad "De Vaandeldrager" willen blijven ontvangen. Zij hebben daarbij toegezegd daarvoor jaarlijks een financiële bijdrage te zullen leveren. In de jaren 2006 en 2007 is goed voldaan aan deze toezegging en nu maak ik gebruik van deze gelegenheid om u hieraan te herinneren voor het jaar 2008.
Ter indicatie geef ik hierbij aan, dat de kostprijs van dit blad ongeveer € 10,- per jaar bedraagt. Uiteraard is een hoger bedrag van harte welkom.

Uw penningmeester ziet uw bijdrage graag tegemoet. Bij voorbaat dank!

"The Mystery Guest"

Tekst: John Elst

Het is rustig op de politiepost "Genteng kali" van de kantonnementspolitie Soerabaja.
De feestdagen zijn voorbij (voor mij de laatste in Indië!) het is 5 Januari 1951. Iedereen is een beetje aan het rommelen en sorteren met z'n spulletjes, want het bericht voor de terugtocht naar Holland kan elk moment bekend worden. Ik ben s 'ochtends nog even naar mijn sobats Gerrit Baas en Thijs de Koning gereden, die gelegerd zijn in de kazerne op Darmo. Tijdens dit bezoek wordt er plotseling om aandacht verzocht en worden er namen afgeroepen van militairen, die de zich gereed moeten houden voor inscheping met de K.P.M. schuit de "Karaton" om te vertrekken naar Batavia. Tot mijn grote verbazing en vreugde was mijn naam er ook bij, evenals die van Gerrit en Thijs en nog vele anderen. Nou dat hier op gedronken werd laat zich raden natuurlijk!
Veel langer ben ik hier niet gebleven en ben zo snel mogelijk teruggereden naar m'n post. Hier verbaasde iedereen zich over het goede bericht, hopende dat dit eveneens voor hen zou gelden.

Het bewuste seintje, weet ik veel van wie of waar moest komen, weet ik niet maar onze commandant, Kapitein Russeler was reeds een dag of tien eerder al ingescheept. Om ongeveer 15.00 uur kwam de sergeant van de wacht, Gor Huijben met een bericht: "Zeg John, je mot effe (een echte Amsterdammer) noor de American bar door zit iemand op je te wachte". Maar Gor kennende, hij dacht natuurlijk, die moet er de laatste dag nog even aan geloven. Ik laat me echter niet zo snel beet nemen en dacht, je kan me wat. Na een half uur kwam hij weer en zei: "Ben je nou nog niet weg, ze hebben alweer gebeld en ik heb gezegd dat je onderweg bent". Ik zei: "Wie is dat dan?" Hij zei: "Dat hebben ze me niet verteld".
Ik dacht, het is m'n laatste dag, wat zit hier achter en wat zijn de eventuele gevolgen. Ik besloot toch maar aan de oproep gehoor te geven en zoals het een goed militair betaamt, ga je niet alleen, want je hebt goede vrienden die vast te porren zijn voor dit avontuur. Zo gezegd, zo gedaan, met z'n vieren in de jeep en er op af. De jeep werd voor de deur gezet op de stoep, want de American bar is gelegen aan Tunjungan, één van de drukste punten midden in Soerabaja, waar ook de trams rijden. We gingen naar binnen en ik vroeg aan een barmeisje, overigens een bijzonder knap Balineesje, die ik natuurlijk heel goed kende omdat we er regelmatig privé kwamen: "Is hier iemand voor mij?" en ze beduidde met haar hand,

Politiepost "Genteng kali"in Soerabaja.
Middenvoor op één knie Sgt. Gor Huyben
en helemaal links ook op één knie John Elst.

ja, hier achter om 't muurtje in de hoek. We hebben even een plan gesmeed en zijn toen, twee man achterom en twee van voren, pistool in de hand doch niet gericht in een paar passen om het muurtje gegaan, wat zich trouwens in het bargedeelte bevond en hebben de mystery guest benaderd. Nou, wat we toen zagen was een hevig schrikkend en wit wordende man, van angst mij waarschijnlijk niet direct kennend, vanwege de witte helm, die met een trillende stem zei: "Gaat dat hier zo, ik heb niets op m'n geweten." Waarop ik zei: "Och Jan, maak je niet druk, daar wen je vanzelf aan". Na even op adem te zijn gekomen herkende hij me en werd de sfeer gemoedelijker. Hij had een pakje voor zich op tafel liggen en zei: "Dit is voor jou, met de hartelijke groeten van je moeder. "Ontzettend, wat laat je me schrikken, dit is nog maar net m'n eerste dag, waarop ik zei: "Dit is mijn laatste!" Jan was namelijk een controleur bij de Kon. Machinefabriek Stork, waar ik ook werkzaam was en dus een zeer goede bekende van mij en wij veel met elkaar te maken hadden in het burgerleven. Met een gerust hart heb ik de rest van de dag, welke ondertussen al ver verstreken was, me geheel kunnen voorbereiden op de geweldige dag van inscheping op de Karaton.

Vereniging van Officieren GFPI

Secretariaat: De Strekel 28, 8332 JN, Steenwijk , tel. 0521-512498, e-mail: jan_meijer.steenw2wxs.nl

De nieuwe voorzitter van de VVOGFPI

Overdracht van de voorzittershamer

Op de algemene ledenvergadering van 24 augustus 2007 hebben de aanwezige leden er mee ingestemd dat ik de komende jaren voorzitter ben van de Vereniging van Officieren van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene (VVOGFPI). Ik ben daarmee de opvolger van Generaal-majoor der Fuseliers b.d. Cees Nicolai, die deze functie ruim tien jaar heeft bekleed. Of ik dat ook zo lang zal doen, kan ik nu nog niet zeggen. Wel dat ik er veel zin in heb en mij zo goed mogelijk zal inzetten voor de vereniging en haar leden.

Nadere introductie

Hoewel velen mij uit het verleden wel zullen kennen, is het toch goed om mij bij u te introduceren. Op 1 februari 2006 ben ik, na ruim 35 jaar dienen bij de KL, op 55 jarige leeftijd met FLO gegaan. Ik heb nu voldoende tijd voor aangenaam en (in mijn ogen) nuttig vrijwilligerswerk. Het aanbod daarin is zo overweldigend, dat ik, niet zonder moeite, keuzes heb moeten maken. Het op mij nemen van het voorzitterschap VVOGFPI was echter geen moeilijke keuze. Dat geldt ook voor het voorzitterschap van de VOMI (Indië en Nieuw Guinea veteranen), voorzitter van ECHOS International (militaire tehuizen in missiegebieden) en projectleider KNBLO (oprichten wandelcentra in Limburg). Alles bij elkaar genoeg werk om me niet te vervelen. En er blijft ook nog voldoende tijd over voor vakantie en mijn geliefde sport, langeafstandswandelen (je blijft toch in hart en nieren infanterist !).
Mijn actieve periode bij de KL ving aan op de KMA in 1970. Na voltooiing in 1974 volgden plaatsingen in de subalterne rangen in Roosendaal (KCT) en Oirschot (17 Painfbat RICh). Na het met succes afsluiten van de cursus stafdienst (1982) en HMV (1984), brak de periode aan van hoofdofficierfuncties die tot in het millenniumjaar zou duren. Een scala aan functies in de logistiek (DMKL (3x), NLC Deventer), operatiën (17 Painfbat (RLJ/GFPI), 2x uitzending Bosnië, 13 Mechbrig, Directie Operatiën) en beleid (Conceptuele planning LaS).
Tot mijn genoegen mocht ik de laatste 5 jaar nog een aantal opperofficierfuncties vervullen: commandant van 11 LMB, 1 Div, OpCo en, ter afsluiting, bij het US Central Command in Tampa, Florida.

Van Limburgse Jagers naar Garderegiment Fuseliers Prinses Irene

Halverwege mijn commandoschap over 17 Painfbat (1992) werd 13 Painfbat GFPI in Schalkhaar vanwege bezuinigingen opgeheven. Van de ene dag op de andere werd het Oirschotse bataljon Limburgse Jagers omgedoopt tot GFPI. Niet direct tot ieders genoegen, elke verandering wekt weerstand, maar het is met inspanning van velen meer dan goed gekomen. Tot op de dag van vandaag bloeit het Regiment gelukkig volop. Zeker ook omdat ik aan de wieg heb gestaan van de geboorte van het Regiment in Oirschot, is het voor mij een bijzonder gevoel na 16 jaar ook een bijdrage te mogen leveren in de “periode puber-

tijd". Ik heb daarbij wel de hulp nodig van zowel de actief dienende officieren van ons Regiment als van de officieren die reeds de dienst hebben verlaten. U kunt uw verbondenheid met het Regiment tonen door zoveel mogelijk de regimentsactiviteiten te bezoeken. Ik denk vooral aan de regimentsjaardag, de ALV en de verenigingsmaaltijd. De laatste jaren is om allerlei redenen de opkomst helaas wat afgenomen. Het zou geweldig zijn als ik bij het eerstvolgende diner op 20 november 2008 overweldigend veel oude bekenden en nieuwe leden zou mogen begroeten.
Volo et Valeo, …… toch ?

Vereniging Veteranen Vredesmissies GFPI

Voorzitter: Kolonel Arie Vermeij, Zoutmansweg, 26 2811 ET, Reeuwijk
Secretaris: Majoor Andy van Dijk, Laan van Everswaard 47, 4617 LH Bergen op Zoom, contact: vvvgfpi@home.nl" vvvgfpi@home.nl
Penningmeester/ledenadministratie: Sergeant-majoor Richard Ekelhoff, Buikheide 6, 5512 PB Vessem, tel. 0497-591943, e-mail: richardekelhoff@hotmail.com
Voor meer informatie: www.vvvgfpi.nl

Meer aandacht en waardering voor jonge veteranen

Tekst: Kol der Fuseliers Arie Vermeij, Voorzitter Vereniging Veteranen Vredesmissies GFPI

In deze rubriek vindt u verenigingsnieuws over de Vereniging Veteranen Vredesmissies GFPI en per nummer zullen wij een actuele missie, een reeds uitgevoerde missie of een actueel onderwerp belichten. Dit keer de aankondiging van een nieuwe rubriek door ons medebestuurslid sergeant-majoor BD Martin Faas.

Aandacht voor jonge veteranen

Er zijn weer goede ontwikkelingen te melden over de positie en de belangenbehartiging van de jonge veteranen. Ten eerste zijn in navolging van de deelname van de VVVGFPI (sinds 2003) in het Veteranenplatform inmiddels ook de 'jonge' veteranenverenigingen van onze zusterregimenten, Grenadiers en Jagers (reeds 2 jaar geleden) en afgelopen jaar van de regimenten Stoottroepen, Van Heutsz en de Limburgse Jagers toegetreden. Dat zijn positieve ontwikkelingen voor de aandacht, erkenning, waardering en ook de belangenbehartiging van de jonge veteranen. Ten tweede wordt er op 12 december 2008 een groot symposium over veteranen en hun positie gehouden, waarin ook de jonge veteranen de nodige aandacht zullen krijgen.

Regimentsjaardag

Op 11 januari startten wij de Regimentsjaardag met de rede van de Regimentscommandant en de dodenherdenking. Bij deze waardige plechtigheid hebben Martin Faas en ondergetekende namens u een krans gelegd. Daarbij werd ook stilgestaan dat wij als regiment heel dankbaar mogen zijn dat wij nog geen jonge veteranen hoeven te herdenken die omgekomen zijn bij onze vredesmissies. Na deze serieuze start van de dag werd er ook genoten van de vele sportieve en genoeglijke elementen, uitmondend in een gezellige borrel, waarmee onze (ver)jaardag ook dit jaar weer werd afgesloten.

Voorzitter en medebestuurslid VVVGFPI leggen krans tijdens Regimentsjaardag

Op uitzending?

Er gaan uiteraard ook steeds Fuseliers individueel op uitzending naar hoofdkwartieren en ter ondersteuning of als aanvulling van andere eenheden. Laat het ons weten, dan krijgt je vast wat meer post en stuur ook je ervaringen (als artikeltje) naar ons toe.

Reünie VVVGFPI op 13 juni

Noteer het maar vast in de agenda; onze jaarlijkse reünie wordt gehouden op 13 juni in Oirschot. Dit jaar zal er vooral veel aandacht worden besteed aan het operationeel optreden en de ervaringen in Uruzgan; niet alleen tijdens de borrel, maar ook in de vorm van presentaties door jonge collega's. Ook zal er veel nieuw materieel worden gedemonstreerd. Dus naast gezelligheid en bier, ook inhoudelijke prikkels om te komen: tot 13 juni!

Veteranendag

Op 28 juni wordt weer de landelijke veteranendag in Den Haag georganiseerd, ook hieraan zal de vereniging deelnemen. Mocht u aan het defilé willen deelnemen, geef u dan uiterlijk 15 maart op bij de secretaris. Bovendien worden er op 28 juni steeds meer regionale veteranendagen georganiseerd. Wij, als bestuur, zien dit zeker niet concurrerend, maar vooral aanvullend. Omdat de landelijke organisatie in Den Haag door de grote behoefte aan deelname haar grenzen qua aantallen deelnemers heeft bereikt. De VVVGFPI zal dan ook (naast Den Haag) deelnemen aan de regionale veteranendag in Eindhoven; toch een beetje de regionale thuishaven voor de Fuseliers.

Kopij

Zijn er leden die iets te vertellen hebben over hun huidige of inmiddels afgesloten uitzending of over hun vervolgloopbaan buiten Defensie, stuur een goed verhaal met een paar foto's naar onze secretaris.

Leden

Ten slotte is ons ledental inmiddels gestegen tot ruim 450. Wil je jezelf of iemand anders aanmelden als lid van de VVVGFPI, kan dat bij onze secretaris vvvgfpi@home.nl of surf naar onze website www.vvvgfpi.nl. Op onze website kun je via het gastenboek of de links mogelijk ook je 'oude kameraad' terugvinden, artikelen over uitzendingen lezen en foto's bekijken. Afsluitend nog een allerlaatste verzoek van onze ledenadministratie; geef a.u.b. je nieuwe adres door als je verhuist.

Het "Willie Dobbeplantsoen"

Tekst: Sma der Fuseliers bd Martin Faas, oud-voorzitter van de "buurtvereniging"

Beste buurtbewoners en verdere leden van de club.
Zit ik op een regenachtige zondagmiddag wat oude "Vaandeldragers" door te bladeren, valt opeens mijn oog op een oproep aan de bewoners van het voormalige "Willie Dobbeplantsoen" in Jajce. Mijn gedachten gingen, als oud-voorzitter van de buurtvereniging van dat plantsoen, terug naar zomer van 1996. Denkend aan 6 maanden Bosnië, kwam ik er achter dat de Fuseliers van toen 11 jaar ouder zijn geworden.
Wat is er allemaal gebeurd, hoe is het de mannen en vrouwen van IFOR II verder vergaan? Maar natuurlijk ook van al die andere Fuseliers die de afgelopen jaren uitgezonden zijn geweest. Het lijkt me een goed idee om eens jonge veteranen te gaan opzoeken en hun de vraag "Fuselier waar ben je en wat doe je?" voor te leggen.
In het gesprek/interview zullen wij dan op bovenstaande vragen antwoorden zien te krijgen.
De Fuselier die als eerste de vraag gaat beantwoorden is Floris Spinder. Daarvoor zal ik afreizen naar het midden van ons land om Floris onder de Dom van Utrecht te ontmoeten. Het resultaat kunnen jullie lezen in de volgende uitgave van ons blad.

Het Willie Dobbeplantsoen in Jajce

Regimentsflitsen

Van de Regimentscommandant

Tekst: Lkol der Fuseliers Joost Doense
Bataljons- en Regimentscommandant

Regimentsjaardag en Commando-overdracht 13 Mechbrig

Het nieuwe jaar is als ik dit stukje schrijf bijna twee maanden oud, maar in het Regiment is er al veel gebeurd dat de moeite van het vermelden waard is. Zo veel zelfs, dat de redactie telkens keuzes moet maken tussen wat wel- en wat niet in de Vaandeldrager opgenomen wordt. Uiteraard zoeken we (ook uw Regimentscommandant mag er iets van vinden) hierbij steeds naar evenwicht tussen de Brigade, de Indië-bataljons en het parate Bataljon. Laat u dus niet ontmoedigen als uw bijdrage er deze keer niet in staat.
Zelf heb ik ook keuzes moeten maken in wat ik zou schrijven. Eén ding springt er echter uit en dat is de Regimentsjaardag 2008 die samenviel met de commando-overdracht van de 13e Gemechaniseerde Brigade. Toen mijn Brigadecommandant aangaf dat hij geen andere keuze had dan 11 januari, kon ik kiezen tussen verschuiven of aanpassen. Verschuiven was voor mij geen optie en dus was de consequentie een aangepast programma. We zijn er echter in geslaagd bijna alle traditionele onderdelen een plaats te geven en de overlast beperkt te houden. De Alpha-Tijgers gingen opnieuw met de beker aan de haal en ik daag mijn andere compagnieën uit om die "traditie" volgend jaar te doorbreken. Al met al een geslaagde dag en ik dank nogmaals allen die hem tot dat succes hebben gemaakt. Ook een eervolle vermelding voor de Fuseliers bij het Brigadeappèl: behalve dat het Bataljon er weer strak bij stond, stalen de Kapitein Verhoef en de Luitenant Creemers de show door per parachute af te dalen met het afscheidscadeau voor de scheidende Generaal en ondanks de harde wind een precisielanding te maken.

Peloton van luitenant Knoben weer terug uit Afghanistan

11 Januari was ook de eerste keer dat het peloton van luitenant Knoben weer ingetreden stond. Eind vorig jaar keerden ze terug van een bewogen missie in Afghanistan. Bij de vele gevechtscontacten die ze hebben meegemaakt, zijn gelukkig geen dodelijke slachtoffers gevallen maar helaas wel meerdere gewonden die gelukkig vooralsnog voorspoedig herstellen. Ik ben blij dat deze mannen weer terug zijn en ben er trots op wat ze daar gedaan hebben!
Tegelijkertijd zat ook de kapitein Hoeberichts, het nieuwe Hoofd Sectie S1 tevens Regimentskapitein, in Afghanistan. Ook hij is in-

Een van de parachutisten met het afscheidscadeau voor de scheidende Brigadecommandant

middels veilig teruggekeerd en is medio februari begonnen in Oirschot. U gaat zeker nog van hem horen.
Ook een wisseling van de wacht bij de Stichting Brigade en Garde: Generaal van Leeuwe heeft op 11 januari j.l. de voorzittershamer overgedragen aan generaal Kees Nicolai. Behalve met applaus werd Guus van Leeuwe bedankt met een zeer fraaie, historische prent. De tip kwam van onze conservator, Hans Sonnemans en was een schot in de roos!
Verder hebben majoor Kaspers en ik met het bestuur van de VOSIB, de reünies van 2007 geëvalueerd. Over het algemeen is iedereen tevreden maar er is ook ruimte voor verbetering. Met name de zaalcapaciteit was krap en dat zal dit jaar verbeterd worden. Ook wordt voorlopig afgezien van verder combineren van reünies: de Indië-Bataljons zijn (gelukkig!) nog zo groot dat anders de bijeenkomsten veel te massaal en onpersoonlijk zouden worden. Tenslotte heb ik aangeboden om ook bij reünies van 3 GRPI op de Harskamp aanwezig te zijn met ons Vaandel en een Eredetachement.

Primeur

Ik kan ook nog een primeur melden: sinds de laatste beëdiging en koorduitreiking in Colijnsplaat bestaat er gelukkig weer een inauguratieoefening voor aanstaande Fuseliers. Onder leiding van de BA en de CSM's doorlopen de aspirant koordontvangers de dag (en deels de nacht) voorafgaande de ceremonie een programma met zowel historische als fysieke aspecten. Op die manier koppelen we saamhorigheid op zeer directe wijze aan het Regiment en versterken daarmee onze onderlinge verbondenheid.
De volgende koorduitreiking staat gepland op 20 maart op onze eigen kazerne. Net als afgelopen zomer wilden we eigenlijk naar 's-Heerenvijvers maar door bouwwerkzaamheden daar is dit niet meer mogelijk. De kazerne biedt echter ook veel voordelen en die zullen we zeker benutten.
Als laatste over het bataljon. Zoals u weet, is de missie in Afghanistan verlengd. Dat betekent binnen de huidige planning dat het hele bataljon in 2009 weer die kant opzal gaan. Net als vorige keer zijn er nog een heleboel dingen onzeker maar ondanks dat proberen we ons opwerktraject zo effectief mogelijk in te vullen. Zowel de compagnieën als de Staf zijn er behoorlijk druk mee en slagen er gelukkig elke keer in om "uitdagingen" op te lossen en de sfeer erin te houden. Vooral om dat laatste ben ik erg blij want dat is en blijft toch één van de beste ingrediënten voor succes.
Volo et valeo

Beëdiging en koorduitreiking in Colijnsplaat

Tekst: Maj der Fuseliers Emil Kaspers

Op 14 december 2007 jl. vond er weer een traditionele beëdiging en koorduitreiking plaats te Colijnsplaat. Het is traditie binnen ons Regiment, zoals u weet, om beëdigingen en koorduitreikingen plaats te laten vinden op voor het Regiment historische plaatsen.
Colijnsplaat is voor het Regiment een zo'n plaats. Op 25 november 1944 wist de verkenningsafdeling van de Irene Brigade in Colijnsplaat een vijandelijke infiltratiepoging af te slaan van de Duitsers en daarmee het dorp van een drama te redden. Bij deze actie sneuvelde de luitenant Havelaar.
De Ccie heeft de traditie om op Colijnsplaat de beëdigingen en koorduitreikingen te organiseren. De compagnie doet het niet alleen, een goede samenwerking met het openbare bestuur van

De helm van de gesneuvelde luitenant Havelaar bevestigd aan de kerk in Colijnsplaat

Noord-Beveland onontbeerlijk. De samenwerking tussen, in het bijzonder, de burgemeester C.J. van Liere van Noord-Beveland (dit jaar voor de laatste maal als burgemeester) en de Ccie is dan ook uitstekend.

Oranjeblauwe achtergrondje

Voor de eerste maal is er voorafgaande aan de beëdiging en koorduitreiking een programma opgezet voor het nieuwe geplaatste personeel om middels een aantal opdrachten het oranjeblauwe achtergrondje van de baret te verdienen en tevens de saamhorigheid te vergroten. Hierover vertelt de Bataljonsadjudant meer in de volgende Vaandeldrager.
Na de ceremonie werden de koorden natgemaakt die wederom door onze veteranen van de KNBPI waren uitgereikt. Onder de goedkeurende blik van onze veteranen ging men het zoute water in.

Ceremonie bij de kerk in Colijnsplaat

Na het natmaken van de koorden was er een gezellig samenzijn in het Dorpshuis "De Brug".
Om op temperatuur te komen was er een kop soep en kibbeling. De ceremonie werd afgesloten met het uitreiken van de oorkondes en Regimentsboeken.

Beproefd recept, het natmaken van de koorden

Fuselierembleem op zwarte baret

Regimentsweetjes

Wist u dat: het Fuselierembleem ook kan prijken op een zwarte baret?
Dit toont de nieuwe bataljonsadjudant van het ISTAR-bataljon, adjudant der Fuseliers Paul Immers.

Wist u dat: onderstaande Fuseliers individueel zijn uitgezonden en ergens op onze aardbol zwerven. U kunt hen natuurlijk een keer verrassen met een kaart of brief.

Lkol der Fuseliers, Aerts PJM
Napo 667
3509 VP Utrecht

Kpl Stolp
Napo 130
3509 VP Utrecht

En per 22 april ook: Kpl1 Meekers, MIT team,
Napo 110, 3509 VP Utrecht

Een nieuwe "Aal"

Tekst: Aalmoezenier Marco Spies

Het is misschien wel even wennen voor alle Fuseliers: een nieuwe "Aal" zonder baard, maar inmiddels hoop ik toch al wel een bekend gezicht te zijn bij u allen. Toch wil ik me even nader voorstellen zodat u weet wat voor vlees u in de kuip heeft. Overigens, ik kan u verzekeren ik laat geen baard staan dus het verschil tussen de "oude" en de "nieuwe" aalmoezenier, is zichtbaar duidelijk.

Levensloop

Ik ben geboren niet ver van onze kazerne, in het toenmalige St. Jozefziekenhuis in Eindhoven op 25 mei 1970. Toen ik 5 jaar oud was, verhuisden wij voor drie jaar als gezin naar Canada, waar mijn vader die militair vlieger was bij de Koninklijke Luchtmacht, als instructeur nieuwe vliegers ging opleiden. Eenmaal teruggekeerd in Nederland gingen wij wonen in Nederweert, een mooi dorp in Limburg, grenzend aan Brabant, waar ik verder opgegroeid ben. Na de lagere en middelbare school te hebben doorlopen heb ik Filosofie en Theologie gestudeerd aan diverse priesteropleidingen en aan de Katholieke Universiteit van Nijmegen. Na voltooiing van mijn studie ben ik gaan werken als pastoraal werker in het Bisdom Breda en ben ik getrouwd en vader van drie meiden geworden.
Na ruim tien jaar in diverse parochies gewerkt te hebben, kwam ik tot de conclusie dat ik toe was aan een nieuwe uitdaging en ontstond het idee om te solliciteren als aalmoezenier bij de Krijgsmacht. Na een uitgebreide sollicitatieproce-

dure en medische keuring, brak het moment aan dat ik op 15 augustus 2007 begon met de SPEC opleiding op de KMA in Breda. Een leuke en leerzame tijd, waarbij ik veel militaire kennis heb opgedaan, dacht ik…
Want inmiddels weet ik wel beter. Iedere dag dat ik bij ons bataljon rondloop kom ik erachter hoeveel ik nog niet weet. Gelukkig kom ik steeds weer Fuseliers tegen die mij wijzer maken en leer ik steeds weer iets nieuws.

Nieuwe Aalmoezenier Marco Spies

Voorkeur voor parate eenheid

Toen mij gevraagd werd, waar mijn voorkeur naar uitging bij mijn eerste plaatsing als aalmoezenier, was mijn antwoord: bij een parate eenheid. Het werd 17 Painfbat GFPI in Oirschot, niet ver van de plek waar mijn wieg heeft gestaan. Nadat ik mijn plaatsing wist, ging ik meteen 'googelen'
en zo heb ik met veel interesse informatie op internet gelezen en kwam ik tot de conclusie dat ik bij een hele interessante eenheid ben gekomen. Een eenheid vol traditie, die teruggaat tot in de Tweede Wereldoorlog en waar oud-strijders, veteranen en oudgedienden zich mee verbonden voelen, een gevoel dat overigens steeds naar boven komt tijdens de diverse activiteiten van ons regiment en het lezen van de Vaandeldrager.
Als aalmoezenier van ons bataljon en regiment mag ik ook, net als alle Fuseliers, deel uitmaken van die rijke traditie en deze voortzetten. Dat begint met het moment dat je ingedronken wordt, maar vooral als het invasiekoord aan je wordt uitgereikt door 'n oud-strijder. Voor mij brak dat moment aan op 14 december 2007 in Colijnsplaat. Een historische plek in de geschiedenis van ons regiment. Een plek waar in de oorlog mannen dapper hebben gevochten en zo het dorp voor rampspoed hebben weten te behoeden en waarbij helaas luitenant Havelaar, sneuvelde.
Als aalmoezenier van het regiment, ben ik trots op het feit dat ik het invasiekoord mag dragen, ter verwijzing naar degenen die als militair van de Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene, in Normandië aan land kwamen en meewerkten aan de bevrijding van Europa. Het mogen dragen van het invasiekoord en de oranje-blauwe pad op mijn baret geeft mij het gevoel dat ik deel uitmaak van het bataljon en er helemaal bij hoor. Dat is precies hoe ik als aalmoezenier wil functioneren: midden tussen de Fuseliers, het leven met hen delen, met z'n leuke en minder leuke dingen. Ik vind het fijn dat ik welkom ben en van mijn kant wil ik ook graag openstaan voor iedereen die een beroep op mij wil doen: actief dienende militairen, maar ook alle oud-strijders, veteranen en oudgedienden die zich verbonden voelen met ons bataljon.
U allen, bent altijd bij mij welkom!

Regimentskalender 2007-2008

DATUM	ACTIVITEIT	LOCATIE	BIJZONDERHEDEN
07 mei	Reünie KNBPI	Oirschot, geb. 200	Det Bcie, Uitzendvlag en Vaandelwacht Bcie
08 mei	ROOV Borrel	Oirschot, Congleton	
14 mei	Reünie 7 GRPI	Oirschot, Rhino Bar geb. 150	Det Acie, Uitzendvlag en Vaandelwacht Acie
31 mei	Thuisfront honk 17 Painfbat GFPI	Oirschot, Congleton	Tijdens Landmachtdagen, voor gehele bataljon
03 juni	ROOV Borrel	Oirschot, Congleton	
12 juni	ROOV activiteit	volgt	
13 juni	Reünie VVVGFGPI	Oirschot, geb. 200	Ost d.z.v. Bcie
19 juni	Beëdiging + Koordenuitreiking	Hedel	initiatief C-Acie, uitzendvlag d.z.v. Acie, vaandelwacht d.z.v. Acie.
28 juni	Veteranendag	Den Haag	
3 juli	ROOV Borrel	Oirschot Congleton	
24 augustus	ROOV activiteit tijdens weekendbreak	volgt	
30/31 augustus	Kinderweekeinde en Bat BBQ	Oirschot Congleton	
03 september	Reünie 5 en 6 GRPI	Oirschot, Rhino Bar geb. 150	Det Ccie, Uitzendvlag Ccie en Vaandelwacht Acie
04 september	ROOV borrel	Oirschot, Congleton	Met Belgen
05 september	Bevrijding Beringen / Koorduitreiking	Beringen	BC, BA + Oud-strijders + det Bcie Vaandelwacht d.z.v. Bcie.
06 september	Herdenking Indië monument	Roermond	RC, BA, Oud-strijders GRPI en C-Ststcie.
16 september	Prinsjesdag	Den Haag	
08 oktober	Reünie 3 GRPI	Harskamp	
8 oktober	Reünie 4 GRPI	Oirschot	
23 oktober	ROOV Borrel	Oirschot, Congleton	
27 oktober	Bevrijding Tilburg	Tilburg	RC, BA, Oud-strijders KNBPI en C-Ststscie.
01 november	Herdenking Wolverhampton	Wolverhampton	RC, BA, Oud-strijders KNBPI
05 november	Beëdiging + Koorduitreiking	Colijnsplaat	Zie batorder, org C-Ccie (vaandelwacht + uitzendvlag d.z.v. Bcie).
06 november	Onderofficiers Regimentsdiner	volgt	
20 november	Regimentsmaaltijd VVOGFPI	Oirschot geb 200	

Prominent nieuw lid voor Genootschap Vrienden van Fuseliers

Tekst: LKol der Fuseliers Marcel Duvekot

Het doel van het Genootschap is te komen tot een vriendenclub van mensen, zowel binnen als buiten het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene, die het Regiment een warm hart toedragen en zich op wat voor manier dan ook erbij betrokken voelen. Traditiehandhaving in brede zin is het sleutelwoord. Een Genootschap dat leden verenigt die reeds zijn aangesloten bij een van de bestaande verenigingen die ressorteren onder de Stichting Brigade en Garde Prinses Irene. Maar ook degenen die daar om diverse redenen geen lid van kunnen worden. Kortom mensen met een Fuseliershart!!

Afscheid van burgemeester Cees van Liere van Colijnsplaat, gemeente Noord-Beveland

Per 1 januari 2008 is ‘onze’ burgemeester van Colijnsplaat met vervroegd pensioen gegaan. Sinds 2001 was hij nauw betrokken bij het Regiment. Als burgemeester sprak hij jaarlijks op 4 mei in de kerk over de rol die de Prinses Irene Brigade in 1944 vervulde. Over de offers die gebracht zijn en over de waardering die hij telkens weer namens de gemeenschap aan de oud-strijders wilde overbrengen. Niet alleen de 4 mei herdenking, maar ook bij alle koorduitreikingen en beëdigingen was hij van de partij. Zo was hij bijvoorbeeld in maart 2006 “zijn Regiment” nagereisd naar Scheveningen, alwaar op het “Soldaat van Oranje strand” een plechtige koorduitreiking plaatsvond.
Fuseliers die Van Liere kennen weten dat hij een man is die goed ligt bij de bevolking. Op talrijke evenementen en andere gelegenheden liet hij zich zien. Hij was er altijd. Hij maakte daarbij geen onderscheid tussen zijn echt bestuurlijke taken en zijn aanwezigheid bij zaken vanuit onze inwoners. Wat dat betreft was hij een voortreffelijk ambassadeur van de gemeente. Iemand die tussen het volk stond in plaats van er boven.
Op woensdag 19 december hebben ruim 600 mensen tijdens zijn receptie afscheid kunnen nemen. De aftrap werd gedaan door Commissaris van de Koningin, Karla Peijs. Zij roemde Van Liere voor zijn verdienste als burgemeester gedurende de 25 jaar dat hij zich in gezet heeft voor het openbaar bestuur, maar ook op diverse andere terreinen. Zij benoemde hem tot Ridder in de orde van Oranje Nassau. Vermeldenswaardig is het feit dat Cees van Liere graag toetreedt tot het “Genootschap Vrienden van de Fuseliers”. Hij blijft daardoor betrokken bij “zijn Regiment”.
Het Genootschap heet hem dan ook van harte welkom!

Kol der Fuseliers Luuk Vermeulen, Commandant RMC Zuid schudt de scheidende burgemeester de hand

Bandelier van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene

Tekst: Hans Sonnemans

De bandelier van de Vaandeldrager van het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene wijkt af van het standaard, "van rijkswege", verstrekte exemplaar. Dat is namelijk een zwarte leren riem met een grote koperen gesp, met daaraan bevestigd de koker waaraan de vaandelstok geplaatst kan worden.
Enkele regimenten hebben ooit op eigen kosten een afwijkend exemplaar laten maken. In 1953 maakte de bekende ontwerper van militaire emblemen en uniformen Frans Smits (deze "esthetisch adviseur van het Ministerie van Oorlog" tekende ook voor de ceremoniële tenues van de Garderegimenten) een schetsontwerp voor een bandelier voor het Garderegiment Fuseliers Prinses Irene.

Kenmerken van het Vaandel verwerkt in de bandelier

Prinsjesdag 1954, 'n witte bandelier

Smits verwerkte de kenmerken van het Vaandel in het ontwerp van de bandelier. Zo wordt de Militaire Willemsorde der 4e Klasse (waarmee het vaandel in 1945 werd onderscheiden) op de bandelier geborduurd. Ook de vaandelopschriften (St Come 1944, Pont Audemer 1944, Beringen 1944, Tilburg 1944, Hedel 1945) zijn op de band te lezen.
Helaas is veel van de historie van de draagriem verloren gegaan. Zo is niet bekend wie de bandelier heeft betaald, gemaakt en wanneer deze voor het eerst in gebruik is genomen. Op een foto van Prinsjesdag uit 1954 is in ieder geval nog een andere, een witte, bandelier te zien.
De originele schets van Smits uit 1953 bleek zich in een particuliere collectie te bevinden. Vorig jaar kon de tekening worden aangekocht voor de Regimentsverzameling. Spontaan is hiermee ook een nieuwe traditie ontstaan: de scheidende regimentsadjudant krijgt een ingelijste replica van de schets aangeboden. Adjudant Stef Fridael heeft als eerste zo'n lijst in ontvangst mogen nemen uit handen van zijn opvolger.

Vorming van de Nederlandse Strijdmacht in Canada

Tekst: Richard van de Velde

In juli 1940 benaderde de Nederlandse minister van Oorlog de Canadese staatssecretaris van Buitenlandse zaken voor toestemming om een Nederlands bataljon in Canada op te richten. Het was de bedoeling dat deze eenheid het Nederlands Legioen in Engeland zou versterken. Op advies van de Canadese minister van Defensie en de Chef van de Generale staf werd het Nederlandse verzoek ingewilligd. De Nederlandse autoriteiten waren echter volledig verantwoordelijk voor de hele onderneming. De Canadese regering aanvaardde geen enkele aansprakelijkheid. Zie hier de overeenkomst tussen beide regeringen:

Spotprent van overste Sas

Formation of Netherlands Force in Canada Terms of Approval by Canadian government, 22 Aug 1940

A that Canadian nationals and British subjects will not be permitted to enlist in the Netherlands battalion;

B that all plans for obtaining recruits in the United States will be executed with proper discretion and in conformity with the laws and regulations there in force;

C that the Canadian Government will accept no responsibility, financial or otherwise, for the recruiting, training, organization and equipping of the men enlisted;

D that the Canadian Government will accept no responsibility for pay and allowances, transportation costs, rations or quarters of the men enlisted, or for the return transportation to Canada after hostilities cease, or in the event of any of the men being discharged;

E that the Netherlands authorities agree not to accept for enlistment persons who are regarded by the Canadian Government as working in essential occupation;

F that the Canadian Government will accept no responsibility for hospitalization or medical treatment while the men are so serving in the Netherlands Legion, or for pensions or other similar indemnity to those who may join the force;

G that, while the Canadian Government is free of any responsibility as noted above, the force organized and all members thereof must be subject to and conform with Canadian law and regulations and Canadian authority, civil and military, relating to or controlling armed forces in Canada;

H that steps will be taken to bring the foregoing matters to the attention of prospective recruits.

(Extract from H.Q.S. 8636, vol 1: Skelton to Ralston, 21 Aug 40, attached memo)

Rekrutering

Op 26 september 1940 werd de operatie in gang gezet in een gebouw aan de Sparks Street 48 in Ottawa. Het personeel bestond uit ambtenaren en NCO's uit Engeland. De aanwervingplannen werden onmiddellijk in gang gezet. In de zoektocht naar dienstplichtigen voor deze beginnende eenheid, werd men bijgestaan door de Canadese National War Services. Begin november startte uiteindelijk de aanwerving.
In januari 1941 verhuisde men naar het McLagan-gebouw in Stratford, Ontario, waar men de garantie kreeg dat men over goede accommodatie en trainingsfaciliteiten kon beschikken. Op deze plaats, destijds beter bekend als Prinses Juliana barakken, werden de Nederlandse troepen gehuisvest. Deze eenheid was geen bataljon in de normale betekenis van het woord, maar eerder een opleidingskamp cq. trainingskamp. Het werd in eerste instantie geleid door LKol. G.J. Sas en later door Maj. (later GenMaj.) Th. Carp.

Het aantal dienstplichtige Nederlanders dat in augustus 1940 in Canada woonde, bedroeg slechts 508 mannen. Dit land was echter niet de enige bron van potentiële rekruten. Ze werden ook gerekruteerd uit de V.S. en diverse landen uit Midden- en Zuid-Amerika, waar Nederlanders woonden of naartoe gevlucht waren. Tegen januari 1944 waren er in totaal 1176 mannen, waarvan 416 uit Canada, de Nederlandse Antillen en Suriname, gerekruteerd.

Hierboven toekomstige KNIL'ers in tropentenue

Het wervingsbureau mocht van de Canadese overheid geen personen werven, die voor het landsbelang (oorlogsindustrie) onmisbaar waren. Personen die reeds in Canadese militaire dienst waren, konden overplaatsing vragen naar de Nederlandse troepen, indien de Canadese overheid geen bezwaar daartegen had. Aanvankelijk kreeg men die toestemming niet, maar 20 mei 1942 liet men deze eis vallen om in de pas te lopen met de Britse regels hieromtrent en door politieke druk van andere Geallieerde landen.

De nieuwe rekruten kregen zes weken lang een opleiding in Canada en werden daarna overgebracht naar het Verenigd Koninkrijk voor verdere training met het reguliere leger. De nieuwe rekruten kregen zes weken lang een opleiding in Canada en werden daarna overgebracht naar het Verenigd Koninkrijk voor verdere training met het reguliere leger. In dit specifieke geval de Prinses Irene Brigade. Ook werden mannen naar het K.N.I.L. gestuurd in Nederlands-Indië. In maart 1941 doorliepen al 50 personen de opleiding. Dit aantal steeg een jaar later al naar een totaal van 473 personen en nog eens 84 mannen waren op dat moment nog met de opleiding bezig.
Het kamp in Stratford bleek echter onnodig groot te zijn en oneconomisch. Vandaar dat men in okto-

Oefening in de winter in de buurt van Stratford, de officier(met stok) in het midden is R. Rutte - Beide foto's van Stephan Brouwer

ber 1942 besloot de eenheid te verhuizen naar de Winter Fair-gebouwen in Guelph in Ontario, die meteen werden omgedoopt in Prinses Juliana Barakken. Op deze plaats vervolgde men de werving en training tot 23 oktober 1943. Toen werd, geheel volgens de afspraken, het kamp in Guelph gesloten. Het overgrote deel van het personeel werd overgeplaatst naar het Verenigd Koninkrijk, maar sommige werden ook in de VS of Canada tewerkgesteld. De training werd echter vanaf die datum in Engeland voortgezet. De rekrutering werd vanaf die datum overgenomen door een militair bureau dat verbonden was aan het Nederlands consulaat in Montreal.

Prins Bernhard op bezoek in Guelph

Tijdens het driejarig bestaan hebben de Nederlandse Troepen in Canada 1176 personen opgeleid. De meeste daarvan kwamen terecht bij de Nederlandse Strijdkrachten in Engeland, die toen al onder de naam Koninklijke Nederlandse Brigade Prinses Irene Brigade opereerde.

Discipline

De Nederlandse Troepen in Canada vielen niet onder het gezag van het Canadese leger. Bij disciplinaire maatregelen tegen rekruten en/ of de opleiders werd de Nederlandse wet toegepast. Bij gebrek aan een Nederlandse krijgsraad werd men bij verraad of andere ernstige misdaad meteen uit de dienst gezet en vervolgd door een Canadese burgerrechtbank. Een Nederlandse militair die ongeoorloofd wegbleef bij zijn unit, werd dus vervolgd door de Canadese overheid. De discipline was overigens in de beginperiode ver te zoeken. Volgens diverse rapporten bleef dat zo tot augustus 1943.

Wettelijke problemen

In overeenstemming met de Nederlandse wet, was men verplicht personen met de Nederlandse nationaliteit in Canada te rekruteren. De indiensttreding was, tegenstrijdig genoeg, echter geheel op vrijwillige basis: er mocht zelfs geen dwang worden uitgeoefend op lieden die niet wensten te dienen.....Deze bepaling gaf echter geen vrijbrief aan ontduikers en deserteurs. Een Nederlands staatsburger die niet voor zijn nummer was opgekomen, kon bij betreding van Nederlands grondgebied of schepen "actie verwachten van de Nederlandse overheid". De Canadese autoriteiten verlangden in eerste instantie dat de Nederlandse troepen een Canadees gevechtstenue zouden dragen met Nederlandse kentekens (badges). Door overleg tussen de twee regeringen werd hier later weer vanaf gezien. Dit gold ook voor het gebruik van vuurwapens. Het werd enkel toegestaan bij het exerceren en bij training. In Engeland waren deze mannen wel te herkennen aan de zgn. Maple-leaf badge.

Maple Leaf

De belangrijkste reden van de Canadese regering om toestemming te geven tot de vorming van een Nederlandse bataljon te Canada, lag in het feit dat niet zij, maar de Nederlandse regering in Londen financieel verantwoordelijk zou zijn voor deze operatie. Het Canadese ministerie van Defensie bood wel advies en hulp aan. De verhuizing van Montreal naar Stratford werd bijvoorbeeld geheel door de Nederlandse regering betaald. De huur van de gebouwen aldaar, werd geïnd door het Canadese ministerie van Defensie, maar meteen weer teruggevorderd van onze regering in Londen. Men kreeg echter wel (gratis) toestemming om rekruteringsborden in lokale postkantoren te plaatsen. Ook mocht gratis gebruik worden gemaakt van Canadees opleidingsmateriaal. Onderzoeken van de R.C.M.P. (Militaire politie) naar eventuele spionnen onder de rekruten waren ook gratis.....

Defensie AanvullingsPlan (DAP)

Burghthuys Adviesgroep
Goed voorbereid. Optimaal beschermd.

Markt 10 5554 CC Valkenswaard
www.burghthuys.nl

Burghthuys
ADVIESGROEP